

Simone Weil set i lyset af i dag

**Foredrag over 3 gange på Folkeuniversitet
11. 18. og 25. april kl. 17.00**

Simone Weil

*Fordi Simone Weil var en ener, står hendes værk i paradoksets tegn: Fra at være **jøde** gik hun over til at blive **kritisk katolik**, fra at være bourgeois til at blive arbejder, og som socialist satte hun ånd, gud og opmærksomhed højest.*

Først og fremmest afprøvede Weil sine idealer ved at kæmpe i Den spanske Borgerkrig og deltage i den franske modstandsbevægelse under Anden Verdenskrig.

Hvor Weil selv ikke nåede at blive gammel, udgår der fra hendes værk en ung appel til dem, der i dag arbejder for forandring nedefra og op, f.eks. som græsørdder eller klimaaktivister.

I de følgende tre foredrag vil vi undersøge Weils forfatterskab, idet vi perspektiverer til i dag.

Program:

- Torsdag. 11/4/24 kl. 17.00 - 18.45
Simone Weils liv og værk
Karin Wolgast, cand.mag. i tysk og filosofi, ph.d.
Vi gennemgår Weils livsløb med fokus på nogle skelsættende begivenheder og udarbejder en oversigt over hendes værk
- Torsdag. 18/4/24 kl. 17.00 - 18.45
Fabrik og politik
Karin Wolgast, cand.mag. i tysk og filosofi, ph.d.
Weils begreb om arbejde står centralt i denne forelæsning, som især vil behandle hendes to tekster "Erfaring fra livet ved fabrikken" og "Note om afskaffelsen af de politiske partier"
- Torsdag. 25/4/24 kl. 17.00 - 18.45
Rødder
Karin Wolgast, cand.mag. i tysk og filosofi, ph.d.
Weils ideal om jordforbindelse såvel som opmærksomhed gennemgås i denne forelæsning ud fra hendes hovedværk "Rodfæstelsen", der netop er udkommet i en revideret udgave på dansk.
- Hvor: Sted Aalborg Universitet, (k3 / 2.130), Kroghstræde 3, seminarrum 2.130, 9220 Aalborg Øst
- Pris: 395,00 kr.

Om Simone Weil:

Simone Adolphine Weil (3. februar 1909 - 24. august 1943) var en fransk filosof, og politisk aktivist. Siden 1995 er der udgivet mere end 2.500 videnskabelige værker om hende, herunder tætte analyser og læsninger af hendes arbejde.

Efter sin skoleuddannelse blev Weil lærer. Hun underviste intermitterende gennem 1930'erne og tog flere pauser på grund af dårligt helbred og for at hellige sig politisk aktivisme. Dette arbejde så hende hjælpe i fagbevægelsen, tage parti for anarkisterne kendt som Durruti-søjlen i den spanske borgerkrig og tilbringe mere end et år som arbejder, for det meste på bilfabrikker, så hun bedre kunne forstå arbejderklassen.

Weil blev mere og mere religiøs og tilbøjelig til mystik, efterhånden som hendes liv skred frem. Hun skrev hele sit liv, selvom de fleste af hendes skrifter ikke tiltrak meget opmærksomhed før efter hendes død. I 1950'erne og 1960'erne blev hendes arbejde berømt i det kontinentale Europa og i hele den engelsktalende verden. Hendes tanker har fortsat været genstand for omfattende diskussion på tværs af en lang række områder.

Matematikeren André Weil var hendes bror.

Simone Weils grav på Bybrook Cemetery, Ashford, Kent, august 2012

Weil blev født i forældrenes lejlighed i Paris den 3. februar 1909 som datter af Bernard Weil (1872-1955), en læge med agnostisk alsacisk jødisk baggrund, der flyttede til Paris efter den tyske annektering af Alsace-Lorraine, og Salomea "Selma" Reinherz (1879-1965), der blev født i en jødisk familie i Rostov ved Don og opvokset i Belgien. Ifølge Osmo Pekonen, blev "familienavnet Weil til, da mange Levis i Napoleonstiden ændrede deres navne på denne måde ved anagram. Weil var en sund baby i sine første seks måneder, men led derefter et alvorligt angreb af blindtarmsbetændelse; Derefter kæmpede hun med dårligt helbred hele sit liv. Hun var den yngste af sine forældres to børn. Hendes bror var matematikeren André Weil (1906-1998), som hun havde et tæt forhold til. Deres forældre var ret velhavende og opdragede deres børn i en opmærksom og støttende atmosfære.

Weil var uheldig over, at hendes far måtte forlade hjemmet i flere år efter at være blevet indkaldt.

I 1942 rejste Weil til USA med sin familie. Hun havde været tilbageholdende med at forlade Frankrig, men indvilligede i at gøre det, da hun ønskede at se sine forældre i sikkerhed og vidste, at de ikke ville rejse uden hende. Hun blev også opmuntret af det faktum, at det ville være relativt let for hende at nå Storbritannien fra USA, hvor hun kunne slutte sig til den franske modstandsbevægelse. Hun havde et håb om at blive sendt tilbage til Frankrig som hemmelig agent.

*Ældre biografier tyder på, at Weil ikke gjorde yderligere for at få sit ønske om at vende tilbage til Frankrig som agent - hun var begrænset til skrivebordsarbejde i London, selvom dette gav hende tid til at skrive et af hendes største og mest kendte værker: *The Need for Roots*. Alligevel er der nu tegn på, at Weil blev rekrutteret af Special Operations Executive med henblik på at sende hende tilbage til Frankrig som en hemmelig trådløs operatør. I maj 1943 var forberedelserne i gang til at*

sende hende til Thame Park i Oxfordshire for træning, men planen blev annulleret kort efter, da hendes svigtende helbred blev kendt.

Den strenge arbejdsrutine, hun antog, tog snart en tung drejning. I 1943 blev Weil diagnosticeret med tuberkulose og instrueret i at hvile og spise godt. Hun nægtede imidlertid særbehandling på grund af sin mangeårige politiske idealisme og hendes løsrivelse fra materielle ting. I stedet begrænsede hun sit fødeindtag til, hvad hun troede, indbyggerne i det tyskbesatte Frankrig spiste. Hun spiste sandsynligvis endnu mindre, da hun nægtede mad ved de fleste lejligheder. Det er sandsynligt, at hun blev døbt i denne periode. Hendes tilstand blev hurtigt forværret, og hun blev flyttet til et sanatorium i Grosvenor Hall i Ashford, Kent.

Dødsfald

Efter et helt liv med sygdom og skrøbelighed døde Weil i august 1943 af hjertesvigt i en alder af 34 år. Retsmedicinerens rapport sagde, at "den afdøde dræbte og dræbte sig selv ved at nægte at spise, mens balancen i hendes sind blev forstyrret".

Den nøjagtige årsag til hendes død er stadig genstand for debat. Nogle hævder, at hendes afvisning af at spise kom fra hendes ønske om at udtrykke en form for solidaritet med krigens ofre. Andre mener, at Weils selvsult opstod efter hendes undersøgelse af Arthur Schopenhauer. I sine kapitler om kristen hellig askese og frelse havde Schopenhauer beskrevet selvsult som en foretrukken metode til selvfornægtelse. Simone Pétrement, en af Weils første og mest betydningsfulde biografer, betragter imidlertid ligsynsrapporten som simpelthen forkert. Baseret på sin mening på breve skrevet af personalet på sanatoriet, hvor Simone Weil blev behandlet, bekræfter Pétrement, at Weil bad om mad ved forskellige lejligheder, mens hun var indlagt og endda spiste lidt et par dage før hendes død. Ifølge hende var det faktisk Weils dårlige helbredstilstand, der til sidst gjorde hende ude af stand til at spise.